

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2013, č. j. MSK 83564/2013, sp. zn. DSH/19777/2013/Now, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 8. 2015, č. j. 58 A 47/2013 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2013, č. j. MSK 83564/2013, sp. zn. DSH/19777/2013/Now, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 23. 4. 2013, č. j. MUBR/18933-13/mor - SO-MP_3204/2013/mor. Posledně zmíněným rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným z přestupku dle § 125c odt. 1 písm. f) bodu 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době, jehož se dopustil tím, že

překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 20 km/h. Stěžovateli byla uložena pokuta ve výši 3 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu dvou měsíců od právní moci správního rozhodnutí.

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku, který je dostupný z www.nssoud.cz, uvedl, že lhůta pro podání odvolání skončila dne 21. 5. 2013. Spornou otázkou bylo, zda stěžovatel doručil odvolání proti správnímu rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. V dané věci tomu tak nebylo, jelikož stěžovatelem tvrzené odvolání ze dne 20. 5. 2013 se ve správním spise nenachází a z výpisu e-podatelný Městského úřadu Bruntál je patrné, že z e-mailové adresy zástupce stěžovatele nebyla doručena v období od 26. 4. 2013 do 31. 5. 2013 žádná písemnost na e-mailovou adresu podatelny ani jinou e-mailovou adresu správního orgánu.

[3] Stěžovatel tvrdil, že odvolání bylo podáno cestou e-mailové zprávy se zaručeným elektronickým podpisem z adresy X. Bylo tedy na něm, aby tuto skutečnost prokázal. Dle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách, je přijatá datová zpráva považována za doručenou orgánu veřejné moci, pokud je dostupná elektronické podatelně. Podle § 2 odst. 5 téže vyhlášky jsou orgány veřejné moci povinny neprodleně potvrdit doručení datové zprávy odesílateli, pokud je možno z datové zprávy zjistit adresu odesílatele. V daném případě však stěžovatel nepředložil potvrzení podatelny o doručení svého odvolání, o němž tvrdil, že je odeslal dne 20. 5. 2013. Ze správního spisu naopak jednoznačně vyplývá, že blanketní odvolání bylo doručeno až dne 31. 5. 2013, tedy po uplynutí odvolací lhůty.

[4] Krajský soud uvedl, že na daném závěru nemůže nic změnit ani to, že správní orgán prvního stupně stěžovatele e-mailem ze dne 7. 6. 2013 informoval o tom, že jeho odvolání považuje za včasné. Správní orgán prvního stupně totiž postupoval v rozporu se svým vlastním zjištěním, že e-mail s odvoláním mu dne 20. 5. 2013 z adresy X doručen nebyl. Popsaný postup nemůže nahradit včasnost podání odvolání. Správní orgán prvního stupně není nadán pravomocí rozhodovat o včasnosti odvolání, tuto pravomoc má výlučně odvolací správní orgán.

[5] Krajský soud dále vyhodnotil, že stěžovatelem odkazovaná rozhodnutí Ústavního soudu na věc nedopadají a že námitka překvapivosti rozhodnutí o odvolání není důvodná. Žalobu jako nedůvodnou posléze zamítl dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že žalovaný při svém rozhodování vycházel z výpisu z e-podatelný Městského úřadu Bruntál, ze kterého je údajně patrné, že z e-mailové adresy jeho zástupce nebyla doručena v období od 26. 4. 2013 do 31. 5. 2013 žádná písemnost na e-mailovou adresu podatelny ani jinou e-mailovou adresu správního orgánu. Jde o podklad, který není součástí správního spisu, žalovaný jej ve svém rozhodnutí neuvedl jako podklad rozhodnutí, a proto, pokud k němu krajský soud přihlížel, měl jím provést důkaz při jednání.

[7] Krajský soud dále dle stěžovatele postupoval nesprávně při hodnocení důkazů. Vedle výpisu z e-podatelný je ve spise založeno usnesení Městského úřadu Bruntál ze dne

pokračování

3. 6. 2013, č. j. MUBR/18933-13/mor – SO-MP_3204/2013/mor, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění odvolání podaného dne 20. 5. 2013. Krajský soud neodůvodnil, proč vyšel z výpisu z e-podatelný a nevěřil výroku odkazovaného usnesení, pouze uvedl, že „názor“ správního orgánu prvního stupně nebyl rozhodný, neboť včasnost odvolání posuzuje odvolací orgán. Dle stěžovatele však otázkou nebylo, zda bylo odvolání učiněno včas, ale otázkou bylo, zda 20. 5. 2013 správní orgán obdržel podání. Zodpovězení takové otázky nepřísluší žalovanému.

[8] Městský úřad Bruntál v uvedeném usnesení ze dne 3. 6. 2013 autoritativně konstatoval, že odvolání bylo podáno dne 20. 5. 2013. Způsob, jakým Městský úřad Bruntál k takovému zjištění dospěl, žalovanému nepřísluší přezkoumávat, jelikož jde o otázku provozu podatelny, která spadá do samostatné působnosti obce. Podstatné je, že se úřad s podáním seznámil, což osvědčil tím, že je považoval za doručené dne 20. 5. 2013. Žalovaný je oprávněn přezkoumávat pouze postup obce v přenesené působnosti, ale nemůže zasahovat do její samostatné působnosti, kam spadá i způsob zpracování došlých podání. Konstatuje-li obec, že odvolání bylo doručeno dne 20. 5. 2013, nemá krajský úřad žádnou pravomoc takové tvrzení negovat.

[9] Stěžovatel má za to, že žalovaný mohl pouze ověřit, zda odvolání podané dne 20. 5. 2013 bylo včasné, nemohl však již ověřovat tvrzení obce, že podání bylo učiněno. Skutečnost, že odvolání bylo podáno dne 20. 5. 2013, stěžovatel prokázal usnesením, v němž Městský úřad Bruntál konstatoval, že podání existuje a bylo učiněno dne 20. 5. 2013.

[10] Krajský soud předložil správnou úvahu o tom, že dle vyhlášky o elektronických podatelkách se učinění podání prokazuje potvrzením elektronické podatelny. Stěžovatel se domnívá, že prokázat učinění podání lze i jiným způsobem již jen proto, že přijetí podání potvrzuje méně než polovina správních orgánů. Ani Městský úřad Bruntál tak nečiní. Předložený výpis zpráv doručených do elektronické podatelny nemá žádnou relevanci, protože ve věci nebylo pochyb o tom, že podatelna podání zřejmě chybně nezaevidovala. Důležité je to, že úřad uznal, že mu bylo podání doručeno. Právě proto nechal provést výmaz bodů z příslušných evidencí.

[11] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[12] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[13] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Důvody kasační stížnosti odpovídají důvodům podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Zdejší soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v

rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zároveň zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[14] Závěr žalovaného a krajského soudu, že posledním dnem odvolací lhůty bylo 21. 5. 2013, stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybnil. Přezkumu ze strany Nejvyššího správního soudu stěžovatel podrobil závěr krajského soudu, že odvolání podané zprávou s elektronickým podpisem správní orgán neobdržel dne 20. 5. 2013, jak tvrdil stěžovatel, ale až 31. 5. 2013. V daném ohledu stěžovatel uplatnil jednak námitku, že krajský soud měl provést důkaz výpisem z e-podatelný Městského úřadu Bruntál, když z něj vycházel, a jednak námitku, dle níž stěžovatel prokázal, že odvolání doručil správnímu orgánu dne 20. 5. 2013.

[15] Nejvyšší správní soud nesouhlasí s tím, že by krajský soud musel provést důkaz výpisem elektronické komunikace mezi zástupcem stěžovatele a Městským úřadem Bruntál, pokud z něj chtěl ve svém rozsudku vycházet. Z tohoto výpisu, který v období od 16. 4. 2013 do 31. 5. 2013 zobrazuje e-mailovou komunikaci mezi adresou X a adresami náležícími Městskému úřadu Bruntál, je patrné, že mezi dny 26. 4. 2013 a 31. 5. 2013 žádná e-mailová komunikace mezi uvedenými adresami neprobíhala.

[16] V první řadě je nutno zdůraznit, že je nepravdivé tvrzení stěžovatele, že daný výpis není obsahem správního spisu a že jej žalovaný ve svém rozhodnutí neuváděl mezi podklady svého rozhodnutí. Nejvyšší správní soud konstatuje, že žalovaný ve svém rozhodnutí k odvolání, které mělo dle stěžovatele být odesláno dne 20. 5. 2013 na adresu posta@bruntal.cz uvedl: *„Z přehledu elektronické komunikace mezi zástupcem a městským úřadem plyne, že městský úřad předmětnou zprávu neobdržel, přičemž podstatné je to, že podle věty druhé ustanovení § 37 odst. 6 správního řádu je podání učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.“* Ve správním spise Městského úřadu Bruntál je pak na č. l. 35 založen výpis elektronické komunikace mezi adresou X a adresami náležícími Městskému úřadu Bruntál, dle něhož žádná taková komunikace 20. 5. 2013 neprobíhala. Existence tohoto výpisu, jeho obsahu a toho, že šlo o podklad rozhodnutí o odvolání, si musel být stěžovatel velmi dobře vědom, jelikož v žalobě uvedl: *„Žalobce hovoří, že dne 20. 5. 2013 v 20:33 odeslal e-mail, kdy z přehledu elektronické komunikace neměl městský úřad zprávu obdržet.“*

[17] Stěžovatel v žalobě nenavrhoval provedení žádných důkazů, jeho žalobní tvrzení se týkala podkladů, které již byly obsahem správního spisu, aniž by jimi požadoval provést důkaz. Dále v přípise ze dne 24. 10. 2013 (č. l. 14 spisu krajského soudu) výslovně souhlasil s tím, aby krajský soud rozhodl bez nařízení jednání, musel si tedy být vědom toho, že pokud bude krajský soud vycházet z podkladů založených ve správním spise, nebude se provádět žádné dokazování při jednání.

[18] Krajský soud přezkoumával závěr žalovaného, že dne 20. 5. 2013 správní orgán neobdržel od stěžovatelova zástupce blanketní odvolání. Mezi podklady, které v dané souvislosti krajský soud hodnotil, byl výpis elektronické komunikace, dále usnesení Městského úřadu Bruntál 3. 6. 2013, č. j. MUBR/18933-13/mor – SO-MP_3204/2013/mor, na které stěžovatel odkázal v žalobě, e-mailová komunikace mezi správním orgánem a zástupcem stěžovatele, jež probíhala od 31. 5. 2013. O všech těchto podkladech a jejich

pokračování

obsahu měl stěžovatel povědomost (o výpisu elektronické komunikace se zmiňoval v žalobě, usnesení ze dne 3. 6. 2013 obdržel a o e-mailové komunikaci, která probíhala od 31. 5. 2013, taktéž věděl, jelikož se jí účastnil). Neuvedl žádné výhrady, které by některý z jednotlivých podkladů zpochybňovaly (např. z hlediska pravosti, srozumitelnosti apod.), a sám výslovně sdělil, že ústní jednání nepožaduje. Žalobní námitky se týkaly celkového hodnocení podkladů v jejich souhrnu a toho, že dle stěžovatele žalovaný nevycházel ze spisu a úřední dokumentace v něm obsažené. Hodnocení krajského soudu, k němuž vedly námitky, tak v podstatě směřovalo k tomu, zda byly hodnoceny všechny relevantní podklady, k tomu, jaký je vztah mezi nimi, a k tomu, který z podkladů je zásadní pro zjištění, zda došlo či nedošlo k doručení odvolání dne 20. 5. 2013. Jinými slovy spor byl veden o celkové hodnocení podkladů, nikoli o jejich existenci či konkrétní obsah, který byl oběma stranám znám. K takovému hodnocení nebylo třeba nařizovat jednání a provádět zde dokazování.

[19] V návaznosti na právě popsané okolnosti lze poukázat na to, že „[o]becně platí, že s obsahem správního spisu se soud může seznámit i bez jednání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011 - 75). Materiály ve spisu obsažené potom soud typicky využívá pro seznámení se skutkovým stavem a na něm založeným právním hodnocením. Vzhledem k tomu, že k obsahu spisu mají přístup obě strany sporu, nelze bez dalšího tvrdit, že by soud obsah spisu musel podrobit dokazování v souladu s § 52 s. ř. s. Pouze v případě vede-li se spor o konkrétní důkazní materiál či jeho doprovodné okolnosti, musel by soud jednání nařídít a dokazování provést v souladu se zákonem.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2013, č. j. 3 Azs 8/2013 - 27, obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, oba rozsudky jsou dostupné z www.nssoud.cz stejně jako další zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu). Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že krajský soud nepochybil, když za popsaných okolností neprováděl dokazování.

[20] Nejvyšší správní soud nesouhlasí se stěžovatelem, který dovozoval, že Městský úřad Bruntál osvědčil, že odvolání bylo doručeno dne 20. 5. 2013, přičemž dle jeho názoru nemůže žalovaný přezkoumávat, na základě jakých skutečností dospěl Městský úřad Bruntál k takovému závěru, ale že může pouze hodnotit, zda odvolání doručené dne 20. 5. 2013 bylo včasné.

[21] Součástí hodnocení včasnosti odvolání je celá řada dílčích otázek (zejména zhodnocení, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno, hodnocení, kdy končí odvolací lhůta a zda byla lhůta zachována). Obecně lze konstatovat, že pro hodnocení zachování lhůty je relevantní to, kdy podání došlo určenému orgánu, případně to, kdy byla zásilka s podáním předána k přepravě držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence [srov. § 37 odst. 6 a § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Odvolací orgán je povolán k hodnocení všech dílčích otázek ve vztahu k včasnosti odvolání. Smyslu přezkumu správního rozhodnutí v rámci odvolání by se přičilo to, aby správní orgán prvního stupně mohl zavazovat odvolací správní orgán nějakým svým právním hodnocením, byť by šlo jen o dílčí otázku, kterou řeší odvolací správní orgán.

[22] Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal (§ 86 odst. 1 správního řádu). Tento orgán je povinen zaznamenat datum doručení dokumentu (§ 3 odst. 4 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění do 31. 12. 2014; dále jen „vyhláška č. 259/2012 Sb.“). Příslušné záznamy správního orgánu prvního stupně, které se týkají doručení odvolání, pak odvolací orgán využívá jako skutkové podklady pro zjištění, kdy bylo odvolání doručeno, je-li tato otázka významná (např. v případě odvolání podaných prostřednictvím držitele poštovní licence není pro posouzení zachování odvolací lhůty rozhodný okamžik doručení odvolání, ale okamžik jeho předání k poštovní přepravě). Záznamy správního orgánu prvního stupně o doručení nemusí nutně představovat v daném ohledu jediné skutkové podklady, a je-li to dle okolností jednotlivých posuzovaných případů třeba a je-li to současně možné, lze použít i další podklady, které mají k okamžiku doručení odvolání vypovídací hodnotu.

[23] Vhodné je zdůraznit, že správní orgán prvního stupně předává odvolacímu orgánu záznamy o doručení odvolání a případné další podklady, které mají vypovídací hodnotu o okamžiku doručení, hodnocení těchto záznamů a podkladů z hlediska závěru, kdy k doručení došlo, přísluší odvolacímu orgánu. Jejich interpretace a případné vypořádání se s rozpory mezi jednotlivými podklady je úkolem odvolacího správního orgánu, správní orgán prvního stupně jej zde nemůže nijak zavazovat. Správní orgán prvního stupně sice vypracovává k odvolání své stanovisko (viz § 88 odst. 1 správního řádu), to však není pro odvolací správní orgán nijak závazné (srov. § 92 odst. 2 správního řádu). Posuzování podkladů, které mají vypovídací hodnotu o okamžiku doručení podání, ze strany odvolacího orgánu, nelze považovat za zásah do samostatné působnosti obce.

[24] Žalovaný ve svém rozhodnutí objasnil, že v případě e-mailu s elektronickým podpisem je z hlediska včasnosti odvolání podstatné, kdy správní orgán e-mail obdržel (žalovaný zde odkazoval na § 37 odst. 6 správního řádu a § 3 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb.), a nelze použít pravidla týkající se dodržení lhůt pro případ zaslání podání prostřednictvím držitele poštovní licence. Žalovaný proto hodnotil, kdy bylo odvolání doručeno Městskému úřadu Bruntál. V žalobě k tomuto východisku žalovaného stěžovatel namítl pouze, že včasnost podání učiněného elektronickou formou je třeba posuzovat podle okamžiku doručení elektronické zprávy, nikoli podle toho, kdy se se zprávou seznámil příslušný pracovník podatelny. Zde je nutno poznamenat, že žalovaný se vůbec nezajímal o to, kdy se se zprávou seznámil pracovník podatelny Městského úřadu Bruntál či jiný zaměstnanec tohoto úřadu, ale zajímal se výhradně o okamžik doručení zprávy, u čehož dospěl k závěru, že k doručení odvolání došlo až po uplynutí odvolací lhůty. I krajský soud ve svém rozsudku řešil otázku, zda stěžovatel doručil odvolání v zákonem stanovené lhůtě správnímu orgánu prvního stupně. Vzhledem k tomu, že v kasační stížnosti nebyla uvedena žádná konkrétní polemika se závěrem, že rozhodný je okamžik doručení, přísluší Nejvyššímu správnímu soudu v nynější věci vyjádřit se jen ke správnosti závěrů krajského soudu ve vztahu k hodnocení podkladů ve správním spise v tom směru, kdy došlo k doručení odvolání (zda se tak stalo dne 20. 5. 2013, nebo až po uplynutí odvolací lhůty).

[25] Okamžiku doručení odvolání se týká e-mail ze dne 31. 5. 2013 téhož dne též doručený, který byl elektronicky podepsán zástupcem stěžovatele (č. l. 31 až 34 správního spisu) a jehož obsahem jsou dvě jiné zprávy. Jednou z nich je zpráva, o níž je v e-mailu

pokračování

uvedeno, že byla odeslána dne 20. 5. 2013 a že jejím obsahem byl tento text: „Z *právní opatrnosti podávám blankytní odvolání vůči rozhodnutí, které jsem neobdržel.*“ Dále je ve správním spise na č. l. 35 založen výpis elektronické komunikace mezi zástupcem stěžovatele a Městským úřadem Bruntál, z něhož vyplývá, že mezi 26. 4. 2013 a 31. 5. 2013 neprobíhala žádná komunikace mezi elektronickými adresami náležejícími úřadu a adresou X, kterou užíval zástupce stěžovatele. Rovněž je ve spise (na č. l. 36) založen e-mail ze dne 31. 5. 2013, v němž oprávněná úřední osoba informuje zástupce stěžovatele, že na základě kontroly došlých e-mailů nebylo zjištěno, že by dne 20. 5. 2013 na podatelnu Městského úřadu Bruntál ani na e-mail úřadu došlo jakékoli podání ze strany zástupce stěžovatele.

[26] Stěžovatel pak poukázal na usnesení Městského úřadu Bruntál ze dne 3. 6. 2013, č. j. MUBR/18933-13/mor – SO-MP_3204/2013/mor, kde se pojednává o tom, že „[o]bviněný podal dne 20. 5. 2013 prostřednictvím zmocněnce R. K. *blankytní odvolání prostřednictvím e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem.*“ Rovněž poukázal na e-mail ze dne 7. 6. 2013, kde oprávněná úřední osoba Městského úřadu Bruntál informovala zástupce stěžovatele, že odvolání podané dne 20. 5. 2013 podané e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem považuje za řádné a včasné.

[27] Nejvyšší správní soud zcela souhlasí s hodnocením krajského soudu a též se závěrem žalovaného, že odvolání bylo doručeno až dne 31. 5. 2013. Jednoznačně o tom svědčí výpis elektronické komunikace mezi zástupcem stěžovatele a Městským úřadem Bruntál a e-mail úřední osoby ze dne 31. 5. 2013, v němž byl zástupce stěžovatele informován, že nejsou poznatky o tom, že by 20. 5. 2013 na podatelnu Městského úřadu Bruntál ani na e-mail úřadu došlo jakékoli podání ze strany zástupce stěžovatele. Odvolání bylo doručeno až 31. 5. 2013 na základě e-mailu ze dne 31. 5. 2013, který obsahuje stěžovatelovo tvrzení, že odvolání zaslal jiným e-mailem správnímu orgánu již 20. 5. 2013.

[28] Co se týče usnesení ze dne 3. 6. 2013 a e-mailu ze dne 7. 6. 2013 (viz bod [26] shora), Nejvyšší správní soud vychází z toho, že Městský úřad Bruntál převzal informaci o podání odvolání dne 20. 5. 2013 z e-mailu ze dne 31. 5. 2013, kde zástupce stěžovatele tvrdil, že e-mail s odvoláním odeslal právě 20. 5. 2013. Jiný zdroj informací o odeslání e-mailu, o němž stěžovatel tvrdí, že byl odeslán dne 20. 5. 2013, Městský úřad Bruntál neměl. Dále za zmínku stojí, že se zde Městský úřad Bruntál vyjadřoval k *podání* odvolání, nikoli k jeho *doručení*, které bylo pro žalovaného určující (viz bod [24] shora). Hodnocení správního orgánu prvního stupně uvedené v e-mailu ze dne 7. 6. 2013 o včasnosti podání odvolání je tak bez významu. Jde totiž o právní hodnocení, kterým žalovaný není nijak vázán (viz body [21] až [23] shora). Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že usnesení ze dne 3. 6. 2013, ani e-mail ze dne 7. 6. 2013, nijak nedokládají, že by odvolání bylo doručeno dne 20. 5. 2013.

[29] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že doručení pomocí elektronické pošty je možno doložit i jinak než potvrzením o doručení správního orgánu ve smyslu § 6 odst. 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb. V nynější věci stěžovatel hodlal doručení doložit odkazem na výše zmíněné usnesení ze dne 3. 6. 2013 a e-mail ze dne 7. 6. 2013, které však doručení nedokládají. Vzhledem k tomu, že správní orgán od stěžovatelova zástupce žádný e-mail dne 20. 5. 2013 neobdržel, je zřejmé, že k tvrzenému e-mailu z 20. 5. 2013, který neobdržel, nezasílal potvrzení o doručení.

V. Závěr a náklady řízení

[30] Nejvyšší správní soud neshledal žádnou z kasačních námitek důvodnou, současně ani nenalezl v postupu krajského soudu žádnou vadu, k níž se hledí z úřední povinnosti, kasační stížnost je proto nedůvodná a Nejvyšší správní soud ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., který takový postup předpokládá.

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady, které by překračovaly jeho běžnou úřední činnost.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. ledna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu